 సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 1956 నవంబర్ 13

మహ్మద్ అఫ్జల్ ఖాన్

వర్సెస్

జమ్మూ & కాశ్మీర్ రాష్ట్రం

(ఎస్.ఆర్.దాస్ సి.జె.,భగవతి, వెంకటరామ అయ్యర్

బి.పి.సిన్హా మరియు ఎస్. కె. దాస్ న్యాయమూర్తులు.)

నిర్బంద నిరోధము – అటువంటి నిర్బంధం ఇలా కొనసాగించాలని ప్రభుత్వ నిర్ణయం– నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఇచ్చిన 3 నెలలు కాలం లోపల నిర్బందించిన వ్యక్తికి నిర్బంధానికి గల కారణాలను తెలియచేయాలి – జమ్ము కాశ్మీర్ నిర్భంద నిరోధక చట్టం (IV/2011), సెక్షన్14.స

జమ్మూ కాశ్మీర్ నిరోధక నిర్బంధ చట్టంసెక్షన్ 14, అధికారిక ఉత్తర్వులను రూపొందించడానికి నిబంధనలను అందించదు,మరియు నిర్బంధ ఉత్తర్వుల నిర్ణయం అనే వాదనకు మరియు ప్రభుత్వ నిర్ణయంకు ఆస్కారం లేదు.నిర్బంధ ఉత్తర్వులు కొనసాగాలంటే, నిర్బంధంలో ఉన్న వ్యక్తికి నిర్బంధానికి గల కారణాలను 3 నెలలకాలం లోపలతెలియచేయాలి.

అఛర్ సింగ్ వర్సెస్ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్, దరఖాస్తు నం.1951 నాటి 359,అక్టోబర్22,1951న నిర్ణయించబడి,అనుసరించబడినది.

పర్యవసానంగా,ఇక్కడ,ఈతక్షణ కేసు సందర్భంగా,నిర్బందించిన వ్యక్తియొక్క కార్యకలాపాలు ప్రజాభద్రతకు ప్రతికూలంగా ఉన్నాయని మరియు చట్టంలోని సెక్షన్14ను అనుసరించి,నిర్బంధము కొనసాగించడాన్ని సంతృప్తి చెందారు. అటువంటి నిర్బంధాన్ని ఆసెక్షన్ క్రింద సవాలు చేయలేము,కారణం, ఈసెక్షన్ క్రింద ఆఉత్తర్వులు జారీచేయలేదు లేదా సమాచారంను అతనికి నిర్బందించిన మూడునెలలలోపు చేరవేయాలి.

ఆరంభక అధికార పరిధి : 1956లో పిటిషన్ నం. 181.

రాజ్యాంగంలోని అధికారణ 32 ప్రకారం హెబియస్ కార్పస్ స్వభావంలో రిట్ కోసం.

దరఖాస్తుదారు కోసం *టి.ఆర్.భాసిన్*, అమికస్ క్యూరీ.

ఎం. సి. సెతల్వాద్, భారతదేశం యొక్క అటార్నీ-జనరల్, పోరస్ ఎ. మెహతా మరియు *ఆర్. హెచ్ ధేబర్,* ప్రతివాది కోసం.

1956, నవంబర్ 13నన్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించిన వారు,

దాస్ సి.జె.:-ఈ దరఖాస్తు భారతరాజ్యాంగంలోని,అధికారణ32 క్రింద దరఖాస్తుదారు నిర్బంధాన్ని చట్టవిరుద్ధంగా ప్రకటించి, అతనికి స్వేచ్ఛనిచ్చే ఉత్తర్వుల కోసం ప్రార్థిస్తోంది. వాస్తవాలు కుదించి ఈవిధంగా ఉన్నాయి:

జూన్ 30, 1954న, అర్జీదారుజమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ నిరోధక నిర్భంధ చట్టం నం. 4 (సంబత్) 2011 ప్రకారం,అదేరోజు నిర్బంధం యొక్క ఉత్తర్వులను అనుసరించి అరెస్టు చేయబడ్డారు. జూలై 1న, 1954, ఉత్తర్వులకు గల కారణాలను అర్జీదారునికి తెలియజేయడం జరిగింది. జూలై 12,1954న, అర్జీదారుప్రభుత్వానికి తన ప్రాతినిధ్యాన్ని సమర్పించారు. ఈ విషయంలో తదుపరి ఏమీ వినకపోవడంతో, దరఖాస్తుదారు జమ్మూ కాశ్మీర్ హైకోర్టులో నేరవిచారణ స్మృతి సెక్షన్ 491,క్రింద దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. సెక్షన్ 14,సబ్-సెక్షన్(2) కింద దరఖాస్తుదారు కేసును ప్రభుత్వం సమీక్షించినట్లు తెలుస్తోంది. ఆగస్ట్ 23, 1954న ప్రయోజనం కోసం నియమించబడిన వ్యక్తితో సంప్రదింపులు జరిపి, అతనిని నిర్బంధించడం కొనసాగించాలని సంతృప్తి చెందారు. తదనుగుణంగా హైకోర్టులో హెబియస్ కార్పస్ దరఖాస్తు అపరిష్కృతంగా ఉన్న సమయంలో ప్రభుత్వం డిసెంబర్ 23, 1954న కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. సెక్షన్14,దరఖాస్తుదారు నిర్బంధాన్ని కొనసాగనుంది. ఆతర్వాత దరఖాస్తుదారు అధికరణ 32,క్రిందఈ న్యాయస్థానపు , సెలవుకాలపు న్యాయమూర్తి వద్దకు వెళ్లారు. జమ్ము మరియు కాశ్మీర్ నిర్భంధ నిరోధక చట్టం చెల్లుబాటు అవుతుందనే భావనపై జోక్యం చేసుకోవడానికి ప్రాథమికంగా ఏదైనా కారణం ఉందని విజ్ఞత పొందిన సెలవుకాలపు న్యాయమూర్తి సంతృప్తి చెందలేదు. అయితే,

ఆచట్టం యొక్క రాజ్యాంగబద్ధతను సవాలు చేసిన న్యాయమూర్తి ఒక నియమాన్ని జారీ చేయాలని ఆదేశించారు. అయితే సెప్టెంబరు 9, 1955న, అర్జీదారు, తన కేసుకు సారూప్యంగా గల కేసునందు జమ్ము మరియు కాశ్మీర్ హైకోర్టు

ఒక నిర్దిష్ట నిర్ణయం తీసుకుందని ఆరోపిస్తూ, దరఖాస్తును ఉపసంహరించుకోవడానికి అనుమతి కోరాడు, తదనుగుణంగా ఉపసంహరించబడినట్లు కొట్టివేయబడింది. ఈలోగా మరియు ఆతర్వాత దరఖాస్తు దారు కేసును ప్రభుత్వం సమీక్షించింది మరియు అతని నిర్బంధాన్ని ఎప్పటికప్పుడు పొడిగిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి. అటువంటి ఉత్తర్వులలో చివరిది జూన్ 8, 1956న చేయబడింది. మే 25, 1956న, అతను రెండవ అర్జీని దాఖలు చేసాడు. జమ్మూ కాశ్మీర్ హైకోర్టు ముందు ఆ దరఖాస్తు 1956 జూన్ 21న హైకోర్టు కొట్టివేసింది.తరువాత ప్రస్తుత దరఖాస్తు అధికారణ 32, క్రింద సెప్టెంబర్ 26, 1956న ఈన్యాయస్థానం ముందు సమర్పించబడింది.

ప్రస్తుత పిటిషన్ పైన పేర్కొన్న కేసు యొక్క యోగ్యత గురించి సెలవుకాలపు న్యాయమూర్తి యొక్క పరిశీలనల దృష్ట్యా రాజ్యాంగపరమైన అంశం తప్ప మరేదో ప్రశ్న లేవనెత్తనందున అది ప్రధానమైనది కాదని గౌరవ అటార్నీ-జనరల్ ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని స్వీకరించారు. ఈ విషయంలో అమికస్ క్యూరీగా మాకు సహాయం చేసిన శ్రీ టి.ఆర్.భాసిన్, దరఖాస్తుదారు దాఖలు చేసిన తాజా దరఖాస్తు మాదృష్టిని ఆకర్షిస్తూ, మొదటి దరఖాస్తులో లేవనెత్తిన వాస్తవ ప్రశ్నలను లేవనెత్తడానికి తాను ఇష్టపడనని హామీ ఇచ్చారు. ఉపసంహరించబడింది, అయితే అనుబంధ దరఖాస్తులేవనెత్తిన చట్టంలోని కొత్త అంశాలకే తన వాదనలను పరిమితం చేసినది. ఈదరఖాస్తు స్వేచ్ఛకు సంబంధించినందున, శ్రీ టి.ఆర్.భాసిన్ లేవనెత్తిన కొత్తవిషయాలపై వినడం సరైనదని మేము భావించాము.

శ్రీ టి. ఆర్.భాసిన్రెండు విషయాలను లేవనెత్తారు,అవి:-

(1) ఉత్తర్వుల కారణంగా చేసిన నిర్బంధం తప్పు మరియు చట్టవిరుద్ధము.సెక్షన్ 14,ను అనుసరించి నిర్బంధ క్రమం తర్వాత మూడు నెలలకాలవ్యవధి ముగిసేలోపు చేయలేదు; మరియు

(2) నిర్బంధానికి సంబంధించిన రెండవ కారణం తప్పు.అమీరా కడల్లో , అతిథిగృహము లాంటి హోటల్ లేదని ప్రధాన కార్యదర్శి అంగీకరించినందున,నిర్బంధంలో పేర్కొన్న సమావేశానికి హాజరయ్యారని ఆరోపణ ప్రస్థావించబడినది.

ప్రధాన కార్యదర్శి అఫిడవిట్ కాపీలో టైపోగ్రాఫికల్ లోపం కారణంగా రెండవ అంశాన్ని లేవనెత్తారు, అది గౌరవ న్యాయవాదికి అందుబాటులో ఉన్నది.

వాస్తవానికి ప్రధాన కార్యదర్శి అమైరా కడల్లో అతిథిగృహము హోటల్ ఉందని సమర్థించారు. ఒరిజినల్ అఫిడవిట్ను గౌరవ న్యాయవాదికి చూపించిన తరువాత, అతను రెండవ విషయంను విడిచిపెట్టాడు. అయితే, అతను మొదటి విషయంను నొక్కి చెప్పాడు.

గౌరవ న్యాయవాది, రాజ్యాంగంలోని 22(4), నందు మాదృష్టిని ఆకర్షించారు.నిర్బంధాన్ని అందించే ఏ చట్టమూ ఒక వ్యక్తిని మూడు నెలల కంటే ఎక్కువ కాలం నిర్బంధించడాన్ని,అందులో పేర్కొన్న పరిస్థితులలో మినహాయించి అధికారం ఇవ్వదని ఆ నిబంధన నిర్దేశిస్తుంది. ఉప-క్లాజు(b),చాలా స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది,క్లాజు(4)నిర్బంధించబడిన వ్యక్తికి, చట్టానికి అనుగుణంగా రూపొందించబడిన ఏదైనా నిబంధనలు సబ్ క్లాజును అనుసరించి వర్తించదు. క్లాజు(7)(ఎ)మరియు(బి),పార్లమెంటు ద్వారా, ఇది జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ విషయంలో 'రాష్ట్ర శాసనసభ' అనే పదాన్ని రాజ్యాంగం (జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్కు దరఖాస్తు) ఉత్తర్వులు, 1954 ద్వారా రాష్ట్రపతి ద్వారా భర్తీ చేయబడింది.దరఖాస్తుదారు నిర్బంధాన్ని సక్రమంగా

నిబంధనల ప్రకారం మూడు నెలల కాల వ్యవధి కన్నా ఎక్కువ కాలం, జమ్మూ కాశ్మీర్ నిర్బంధ నిరోధక చట్టం యొక్క సెక్షన్ 14 ను అనుసరించి కొనసాగించారా అనేది ప్రశ్న.

శ్రీ టి ఆర్.భాస్, తప్పనిసరిగా సెక్షన్ 14 క్రింద ఒక ఉత్తర్వులు చేయాలని, మూడు నెలలకాల వ్యవధి ముగియడానికన్నా మందే, నిర్బంధ ఉత్తర్వులు తేదీ తర్వాత,సెక్షన్ 14 ను ప్రకారం,ఏదైనా అధికారిక ఉత్తర్వులు రూపొందించడానికి నిబంధనలు అందించడం లేదని మేము గుర్తించాము. చట్టంలో ఏమి ఉన్నప్పటికీ, రెండు తరగతుల కేసులలో ఏదైనా 'నిర్బంధ ఆదేశం' కింద నిర్బంధించబడిన వ్యక్తిని మూడు నెలల కంటే ఎక్కువ కాలం పాటు సలహామండలి అభిప్రాయాన్ని పొందకుండా నిర్బంధించవచ్చు లేదా నిర్బంధంలో కొనసాగించవచ్చు. సెక్షన్లో 8(1),షరతులు ద్వారా ఆలోచించినట్లుగా ఏదైనా ఉత్తర్వులు లేదా ప్రకటన చేయడానికి నిర్దిష్ట నిబంధన లేదు . శ్రీ టి. ఆర్. భాసిన్ వాదిస్తూ, "may" అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు అది ప్రభుత్వం తన మనస్సును ఏర్పరచుకోవాలని సూచిస్తుందిమరియు సెక్షన్14 ప్రకారం దరఖాస్తుదారు కేసును పరిష్కరించేందుకు ప్రభుత్వం తన మనస్సును ఏర్పరచుకున్నప్పుడు, అటువంటివాస్తవ నిర్ణయాన్ని అర్జీదారునికి తెలియజేయాలి.వాస్తవానికి ప్రభుత్వం శ్రీ ఎ.హెచ్.దురాని,ని

సంప్రదింపుల నిమిత్తం సెక్షన్ 14(2) కింద ఆగస్టు 23, 1954న నియమించినట్లు మేము గుర్తించాము, ఇది నిర్బంధ ఉత్తర్వుల తేదీ నుండి రెండు నెలల్లోపుగా. కాబట్టి, ఈ నిర్దిష్ట నిర్బంధానికి సంబంధించి ప్రభుత్వం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు రికార్డులో స్పష్టంగా ఉంది, అతని కార్యకలాపాలు ప్రజాభద్రతకు హానికరంగా ఉన్నందున నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఎవరిపై విధించబడిందో సెక్షన్ 14 కింద అతనితో వ్యవహరించాలని,మరియు అతని కేసు సలహా మండలికి వెళ్లకూడదని ఆదేశించింది. ప్రభుత్వం యొక్క ఈ నిర్ణయాన్ని నిర్బందించిన వ్యక్తికి తెలియజేయాలి అనే వాదనకు

ఎటువంటి అధికారము లేదు. ఈనిర్ణయం యొక్క సమాచారం,నిర్బందించిన వ్యక్తికి ఎలా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుందో చూపబడలేదు.నిజానికి *అచ్చర్ సింగ్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్*(1) కేసులో ఈ న్యాయస్థానం సెక్షన్ 11,కింద చేసిన ఉత్తర్వులను తెలియజేసేందుకు విస్మరించిందని, భారతీయ నిరోధక నిర్బంధ చట్టం, నిర్బంధాన్ని చట్టవిరుద్ధం చేయదు లేదా దరఖాస్తుదారుని యొక్క ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించదు అని అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది. సెక్షన్ 11,కింద స్థానం అదే అయితే, భారతీయ నిరోధక నిర్బంధ చట్టం, ఇది ఒక అధికారిక ఉత్తర్వులును రూపొందించడానికి అందిస్తుంది, అన్నింటికంటే కింద ఉన్న స్థానం ఒకే విధంగా ఉండాలి. జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ నిరోధక నిర్బంధ చట్టం యొక్క 14, నిబంధనల ప్రకారం ఎటువంటి అధికారిక ఉత్తర్వులు చేయవలసిన అవసరం లేదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈఅర్జీలో ఎటువంటి విషయము లేదు, తదనుగుణంగా,దరఖాస్తు తిరస్కరించబడింది.

దరఖాస్తు కొట్టివేయబడినది.